

ERDÉLY SZÉPSÉGEI DIÁKSZEMMEL

Berta Dániel

1. nap: Indulás Parajdra

- Erről a napról sajnos nem készült egy fényképem se, ezért megpróbálom szavakban felvázolni.
- 7³⁰-kor indultunk, mivel nem ott kerestük az autóbust, ahol kellett, így 30 perces késés után elindultunk.
- Az út közben kisebb megállókat tettünk (benzinkutakon) kb. 2 óránként.
- Az út gyorsan telt egészen Ártándig, ahol a HU/RO határ található, s el kellett készíteni az útleveleket, illetve a személyiket, hogy átengedjenek bennünket a határon.
- Szerencsére minden jól haladt, így időben feltudtuk venni a többi táborlakót.

- Miután felvettünk további táborlakókat Kolozsvárról, az autóbusz Parajd felé vette az irányt, és 1945-re sikeresen meg is érkeztünk.
- Ott már vártak minket a szervezők, akik elkísértek minket a "konferencia terembe", ahol regisztrálnunk kellett.
- Kaptunk: trikót, útikalauzt, és természetesen egy kitűzőt, amin a nevem szerepelt, a könnyebb ismerkedés érdekében.
- Ezután következett a vacsora, miután beosztottak minket a szobákba.
- Velem voltak egy szobán: Válent Ottó Felvidékről, Rokaly Barna "Pókember" Erdélyből, Szabó Péter Levente Budapestről, Csepella Máté Vajdaságból és persze Én.

2. nap

Korond (kalcitbánya, Csiga – domb)

- 1. megállónk volt, ahol Wanek Feri bácsi hosszú keresés után felvezetett minket a Csiga – dombra, ahol megmutatta nekünk, hogyan változik a **kalcit aragonittá**, és néhol még láttuk a sót is a rétegek között.
- Amikor lementünk a “dombról”, és beültünk az autóbuszba, megláttuk a gyönyörű korondi agyagművészetet is.

Farkaslaka (Tamási Áron emlékmű)

- Következő megállónk Farkaslaka volt, ahol a legnagyobb székely író, Tamási Áron született, és itt található ennek emlékére egy emlékkő is, ami **hargitai andezitből** készült.
- A közeli vásárban hűtőmágneseket, ajándékokat vásárolhattunk.

Szejkefürdő (petróleumos víz, Orbán Balázs emlékmű)

- 3. megállónkat Szejkefürdőn ejtettük, ahol megkóstolhattuk a környék jellegzetes vizét, a "petróleumos vizet".
- Ezután megnéztük Orbán Balázs emlékművét, amihez egy sor székelykapu vezetett.

Székeludvarhely (Székelytámad vára)

- A várban szép kiállítást nézhettünk meg a vár történelméről.
- Utána kis maketteket nézhettünk meg a környék várairól, ill. erődtemplomairól.

Székelyderzs (unitárius erődtemplom)

- Itt megnézhattünk sok-sok kiállítást, ami lehetett pld.: néphagyományi.
- Azután néhányan, köztük én is, felmáztunk a toronyba, és beláttuk az egész falut.
- Az egyik kiállításban lefotóztam az ún. Székely asztali áldást.

Énlaka (unitárius műemléktemplom)

- Utolsó megállónk e napon Énlakán volt, ahol megnéztünk egy középkori templomot, ahol a mennyezetén láthattunk ún. Kazettás mennyezetet.
- Ahogy kimentünk a templomból, elsétáltunk a templom kertjébe, ami a templom mögött található, és ott megtekinthettük az "500 éves fát".

3. nap: Szovátafürdő, Medve- tó

- Ez a nap volt szerintem a “legnyugisabb nap”, ami azt jelenti, hogy csak egy helysín volt betervezve, viszont előtte még meglátogattuk a Lepkeházat.
- Először elmentünk megnézni a Lepkeházat, ami Parajdon volt, és Közép –és Dél – Amerikai lepkefajokat őrzött.

- Ezután elmentünk megnézni a Sódombokat, amiből 2 volt, viszont a csoporttal csak az egyiket látogattuk meg (én a szabadidőben a másikat is megnéztem ☺).
- Utána 15⁰⁰-kor bementünk a Medve- tó fürdőterületére, ahol 3 óra hosszat fürödhettünk.

- Miután elhagytuk a fürdő területét, a busz visszavitt minket a szállásra, lehetőségünk volt játszani különféle játékokat pld.: tollaslabda, foci, ping – pong, stb.
- A vacsora után képes tájékoztatást kaptunk a másnap programjáról.

4. nap, a “legbravúrosabb nap”

- Hogy miért adtam a “legbravúrosabb nap” alcímet? A reggeli után elindultunk az autóbusszal első megállónkra, a Bucsin – tetőre.
- Kb. félúton a Bucsin – tető felé nagy robbanást hallottunk, mire a sofőr azt felelte, hogy a légpárna pukkadt szét.
- Ezután a táborvezetők úgy döntöttek, hogy elindulunk gyalog a legközelebbi tisztásig, ahol lerogyunk, és pihenünk, amíg új utasításokat nem kapunk.
- Idővel néhány embert, köztük engem is, felvittek egy 9-személyes autóval a Bucsin – tetőre, ahol ehettünk lángost, vásárolhattunk ajándékokat, és gyönyörködhattunk a tájban.

Békási - szoros

- Itt megnéztük az óriási sziklafalakat, amiket a Békás- patak vályt ki.
- A legismertebb ilyen “cukorsüveg” alakú sziklafal az Oltár – kő, aminek a tetején egy kereszt van elhelyezve.

Még néhány kép a Békási – szorosról.

Gyilkos - tó

- Itt csak egy rövid időre álltunk meg, de ez elég volt arra, hogy megtudjuk, hogy kőomlás következtében jött létre.

A gyergyószentmiklósi Örmény - templom

- Ebben a katolikus templomban ellenben az előzőkkel érezhető volt barokk, és a sok "giccs" és a dísz.

- Miután megérkeztünk a szállásra, még volt egy csekély időnk játszani valamit, amit 20⁰⁰-kor a vacsora követett.
- Ezután meghalgtathattuk a konferencia teremben Feri bácsi beszédét a másnapi programról, és ezzel lényegében véget is ért a 4. nap.

5. nap

- A reggeli ébresztő 7³⁰-kor volt, hogy a 8³⁰-as reggeliig rendbe hozzuk magunkat.
- A reggeli után elindultunk első aznapi megállónkra, amit Erdőszentgyörgyben ejtettünk.

Erdőszentgyörgy (Rhédey – kastély)

- Erdőszentgyörgyben született 1812-ben Rhédey Claudia, aki II. Erzsébet angol királynő ükanyja volt.
- A kastélyban sok kiállítást tekinthettünk meg: néphagyomány, Bözödújfalusi víztározó leengedése , stb.

- Ezután átmentünk a templomba, ami az út másik felén feküdt, és ott megnéztünk sok-sok emléket Rhédey Claudiáról, és a családfájukat is megnéztük.

Segesvár

- Itt megnéztük az Alsó –és Felső –templomot, amelyek a várhegy részei.
- Mivel Segesváron született 1431-ben III. Vlad havasalföldi fejedelem, ezért a hűtőmágnesek, ill. ajándékok 90%-án Dracula vagy “karóbahúzó Vlad” szerepelt.
- A várból gyönyörű kilátás nyílt a városra.

Fotók, amiket a várból fényképeztem...

III. Vlad szülőháza (ma kávézó)

Fehéregyháza (Petőfi emlékmű)

- 1849. július 31-én a Segesvár melletti Fehéregyházán zajlott az a híres csata a magyar, ill. lengyel és a császári haderők között, és ahol feltételezések szerint veszett el Petőfi Sándor magyar költő.
- Mi itt az ő emlékére koszorút helyeztünk el a Magyar Természettudományi Társulat nevében.

Rugonfalva (középkori templom)

- Ebben a templomban láthattunk rovásírásokat, valamint a lekipásztortól meghalgathattuk a templom rövid történelmét.

- Ezzel a nap korántsem ért véget, mivel még mentünk a Rugonfalvi halastóra, ahol, mint később kiderült, gulyást főztek nekünk, mint vacsorát, hogy otthon már ne kelljen erre az időt pazarolni.
- Miután megettük a vacsorát, néhányan, köztük Én is, felmáztunk a közeli hegyre, hogy elkészíthessük azt a legszebb képet a tóról.

Szöcske Éva néni tenyerén...

6. nap: Parajdi sóbánya

- A szombat olyan volt, mint a szerdai, mivel csak egy hely volt a tarsolyban: a parajdi Sóbánya volt délelőtt.
- A sóbányába az embereket autóbusszal vitték be.
- Ahogy beléptünk a sóbányába, ott volt minden: kápolna, hintaszékek, büfék, stb.
- Itt kaptunk szabadidőt, hogy körülnézhessünk az ajándékboltokban.

Néhány kép a sóbányából...

- Miután megebedeltünk, elkezdőthetett a kvízzjáték, amit a Nemzetstratégiai Kutatóintézet tagjai rendeztek, hogy felmérjék földrajzi, kulturális érdeklődéseinket.
- A csapatkapitányok a 8. osztályos Telekis diákok lettek, akik maguk választották ki a csapat tagjait.
- A feladatok megoldására 1 órát kaptunk.
- Miután ez megvolt, szabad foglalkozást kaptunk, 20⁰⁰-kor megvacsoráztunk, és elvonultunk a kert végébe, ahol tábortüzet, és búcsúbulit rendeztünk.
- Persze, a szobák lakosai is külön szerveztek búcsú bulit, ami egy szobában zajlott, és 1³⁰-kor végződött, de voltak olyanok is, akik 4-ig nem tudtak elaludni.

7. nap: Hazautazás

- Az utolsó napon reggel 9¹⁰ körül elindultunk hazafelé.
- Közben Wanek Feri bácsi beszélt nekünk a táj szépségeiről, sőt, néhány helyről külön érdekességeket mondott: Gyalu, Bánffyhunyard, Csucs, Élesd.
- Egyetlen megállónk Mezőtelegden volt, ahol egy középkori templomot néztünk meg, és ezután bementünk Nagyváradra, ahol a legnagyobb elkeseredésemre, kiraktuk Wanek Feri bácsit.
- Nagy megálló csak Ártándnál volt, ahol amerikai katonák mentek át a határon, ezért várunk kellett.
- Az út ezután nagyon gyorsan és jól telt, és 19³⁰-ra pontban megérkeztünk oda, ahonnan elindultunk.

- Összesítésben szeretném megköszönni a jól megtervezett hetet, ami nekem nagy élvezet volt.
- Pozitívumok, ami tetszett nekem: minden😊, negatívumok nem voltak, mert a társaság is jó volt, és ezután is tartjuk a kapcsolatot a tabor tagjaival egy közös csoporton át.

Üdvözlettel,

Berta Dániel, 2017. 7. 30. , Abaújszina, Kassa környéke

